

[Hagen Hagensen]

Overensstemmende med de bemærkninger, der allerede er faldet her, skal jeg gøre nogle bemærkninger om den almindelige stillingtagen til regeringens lovforslag. Det er jo ikke alene lovforslag nr. L 227 om afgift af visse olieprodukter, der drøftes her, men hele spørgsmålet om, hvad det er, regeringen agter at gennemføre nu her ved tredje behandling, antagelig med en meget snæver stemmeovervægt.

Et forhold, som vi indgående drøftede i går, er, om der virkelig er grund for regeringen til at søge at gennemføre en så omfattende lovgivning på et så spinkelt stemmeffertal. Det skal jeg lade ligge – det må vi tage til efterretning – men dog føje til, at det, som regeringen har stillet op, det, som den gerne ville, nemlig at samarbejde – det er vist udtrykt: hen over midten, men det kan også siges på den måde, at vi skulle være et virkelig samarbejdende folkestyre – det har man ganske ladet ligge. Man har, som det er gået i den uge, der har været her, i huj og hast indkaldt tinget for derefter at få det til at virke som et ekspeditionskontor for, hvad man mener vi videre skal gøre. Det er ikke vilkår at byde os, og det lover ikke godt for den fremtid, der skal være.

Forholdet må dog være det, at hvis der skal være mening i tingene, må man drøfte de tanker, der rører sig andetsteds, og hvor hr. Ellemann-Jensen lige nu om den konservative plan sagde, at der var gode ting i den. Hvorfor har man så ikke villet tage den op til drøftelse? Hvorfor har man ikke villet arbejde disse forhold? Der var ingen, der sagde, at det absolut skulle være klaret til i dag. Vi kunne have taget tiden til at drøfte, om der virkelig ikke var forhold, der skulle tages med ind i regeringens planer.

Vi har sagt med den 6 punkts plan, der er stillet op, at vi fandt, at olie-, benzin- og gasafgiften skulle opgives. Vi har ikke sagt, at der skal indføres rationeringsmærker eller noget andet i den forbindelse. Men vi har sagt, at man skulle lægge loft over, hvad vi kunne få ind her i landet, og så lade olieselskaberne foretage en fordeling overensstemmende med, hvad handelsministeren kunne lægge frem af retningslinjer herfor. Det har man ikke ønsket at drøfte, og det havde der dog egentlig været god grund til. Det må vi nu lade ligge, når man gennemfører, jeg kan

sige: hen over hovedet på os, en række tyngende afgifter.

Men én ting skal dog tages yderligere frem af den konservative plan, hvorom vi forstår at venstre er helt enige med os, nemlig at olieprisstigninger ikke burde indregnes i kommende pristal. Vi bliver fattige, men lad os så blive det sammen, uden at vi skal have denne kunstige indregning af sådanne prisstigninger, der kommer til at gå ud over os alle sammen. Jeg har forstået, at også udenrigsministeren som formand for venstre har udtrykt dette. Hvorfor har vi så ikke drøftet det? Hvorfor har vi ikke prøvet på at komme igennem med dette?

Jeg har indtryk af, at det, man vil, er en finanspolitisk stramning fremfor noget, der vedrører den såkaldte energikrise. Er det ikke nok, at OPEC-landene forhøjer priserne på den olie, vi skal have ind? Er der grund til at gøre ondt værre ved at lægge en afgift på, der fordyrer det ekstra? Det finder jeg egentlig at der overhovedet ikke kan være noget grundlag for.

Så må man vel føje til, at en del af regeringens plan, som vi nu forstår er ved at falde i hak med kommunerne, går ud på, at der skal bremses i stigningstakten i kommunerne. Jeg skal ikke sige andet derom, end at man for en måned siden i dette ting vedtog en ny udligningsordning mellem kommunerne, og mange af de borgere, der nu kommer ud for, at de skal af med flere penge for den olie, de skal bruge, de skal nu også regne med, at i de kommuner, hvor de bor, hvor udligningsbyrden er blevet større, skal de af med endnu højere kommuneskatter. Det er, som om staten lader en hel masse gå videre til kommunerne. Noget af det, som skiftende regeringer og dette ting har overført til kommunerne, skal nu bremses. Men kendsgerningen er, at kommuneskatterne kommer til at stige betragteligt i det kommende stykke tid.

Der er ingen grund for os til at stemme for disse lovforslag. Vi vil stemme imod alle disse afgiftslovforslag. Vi henviser til vores plan med de 6 punkter, hvorom jeg kun skal sige, at den betyder, at vi i 1980 ville få den samme effekt deraf som af det, regeringen nu kører igennem, blot med den væsentlige forskel, at vi med vores plan ville øge beskæftigelsen med nogle tusinde, hvorimod SV-forslagene virker med mange flere tusinde i den modsatte retning. På en lille smule læn-